

— obligarea pârâtei la rambursarea către recurent a tuturor cheltuielilor de judecată și onorariilor suportate de acesta și aferente procedurii în primă instanță și prezentei proceduri;

— în subsidiar: trimiterea spre rejudecare a cauzei *de qua* Tribunalului Funcției Publice pentru a se pronunța din nou pe fond, în altă compunere, asupra acesteia.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 25 noiembrie 2009. Prin această ordonanță s-a respins în parte ca vădit inadmisibilă și în parte ca vădit nefondată o acțiune având ca obiect refuzul pârâtei de a rambursa în proporție de 100 % cheltuielile medicale ale recurentului.

În susținerea pretențiilor sale, recurentul invocă interpretarea și aplicarea eronată a noțiunii de motivare a unei decizii emise de o instituție a Uniunii Europene, a conceptului de posibilitate de a completa motivarea unei decizii, precum și a principiilor de drept referitoare la prezentarea și aprecierea probelor.

Recurentul invocă de asemenea interpretarea și aplicarea eronată a noțiunilor de act atacabil și de decizie pur confirmativă a unei decizii anterioare.

Acțiune introdusă la 10 februarie 2010 — SP/Comisia

(Cauza T-55/10)

(2010/C 80/70)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: SP SpA (Brescia, Italia) (reprezentant: G. Belotti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Comisiei din 8 decembrie 2009, prin care a fost modificată precedentă Decizie C(2009) 7492 final, adoptată de Comisie la 30 septembrie 2009;

— obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin Decizia din 8 decembrie 2009, care face obiectul prezentei acțiuni, Comisia a modificat precedentă sa Decizie C(2009) 7492 final din 30 septembrie 2009, prin care aceasta imputase unor întreprinderi, printre care reclamanta, participarea la o pretinsă înțelegere. Prin Decizia din 8 decembrie 2009, Comisia, după ce a recunoscut că Decizia din 30 septembrie 2009 făcea „referire la o anexă care cuprindea tabele care ilustrau modificările prețurilor pentru fierul-beton armat în cursul desfășurării înțelegerii” și că „anexa menționată nu era cuprinsă în decizia adoptată la 30 septembrie 2009”, a decis modificarea acesteia din urmă în scopul de a include în aceasta tabelele anexate la decizia care face obiectul prezentei acțiuni.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

1. Ilegalitatea rectificării ulterioare a unei măsuri afectate de un viciu grav: Comisia nu are competența de a rectifica ulterior o decizie care, întrucât era incompletă în mod evident la momentul adoptării sale, este vădit nevalidă; acest fapt constituie o împrejurare deosebit de gravă care, ca atare, nu poate fi rectificată.
2. Indicarea eronată a temeiului juridic: Comisia a indicat ca temei juridic al măsurii atacate articolul 65 CO și Regulamentul CE nr. 1/2003 ⁽¹⁾, care sunt vădit necorespunzătoare ca temeiuri juridice pentru îndeplinirea obiectivului pe care Comisia și l-a stabilit (și anume completarea/modificarea unei decizii precedente a acesteia, care avea un text incomplet). În consecință, a doua decizie, care face obiectul prezentei acțiuni, trebuie anulată pentru lipsă vădită de temei juridic corespunzător.

Reclamanta invocă de asemenea încălcarea principiului bune administrări.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).